د ځوان نسل فکرى روزنه

ځوانان د غرب تر فکري يرغل لاندې
(بيا ارتداد دى خو ابوبکر رضي الله عنه نشته!)
د اسلامي نړۍ ستر مفکر او مبارز شخصيت مقاله

ليکوال: امام سيد ابوالحسن على ندوى رحمه الله
ژباړه: ابومعاذ

Download from:aghalibrary.cm

د ژباړن سریزه

الحمدلله وکفی والصلاة والسلام علی سید الانبیاء محمد وعلی اله واصحابه اجمعین

په کومه نړۍ کې چې ژوند کوو، د حق او باطل د جګړو ډګر دی او د ادم علیه السلام له پیدایښت څخه تر ننه پورې د حق او باطل همدا جګړه روانه ده، د حزب الرحمن او حزب الشیطان دغه جګړه یوه ډېره اوږده او تاریخي پس منظر لري، چې د یوې زمانې او ځای پورې خاص نه دی، په هر ځای او هر وخت کې په مختلفو طریقو، شکلونو، لارو چارو او وسایلو تر ننه پورې روانه ده او تر قیامته به روان وي، مګر په هره زمانه کې د جګړې شکل او طرز عمل بدلیږي.

که چېرې د تاریخ پاڼو ته ځیر شوو، نو ټول حقایق به راڅرګند شي، کله ظالمو، جابرو، باغي او طاغي پادشاهانو خلک د باطلې شرکي او کفري عقیدو منلو ته مجبوروي او کله هم د شیطان لښکریانو د وژونکو، ذروي او کیمیاوي اسلحو په واسطه ملتونه او قومونه تر یرغل لاندې نیسي او خپل باطل او شیطاني عقیدی پر هغوي تحمیلوي او د نه منلو په صورت کې یې ژوندي تر خاورې لاندې ښخوي.

له پیریو راهیسي، د ابلیس لښکریان همدې ټکي ته متوجه وو، چې یو ملت له حقې عقیدې نه د جګړو او وژنو له لارې اړولو سره د هغوي دښمني نور هم زیاتوي او په مقابل کې یې پاڅون کولو ته هڅوي، بلکه مسلمانان نور هم په خپلو عقیدو کلکوي.

له همدې امله (نوی استعمار) د (زوړ استعمار) ځای ونیوه او ګرمه جګړه په سړه جګړه بدله شوه، پخوانې تګلارې، فکرونه، پلانونه او پرګرامونه بدل شول او یوه نوی بنه یې غوره کړه، چې دا یې تر ټولو خطرناکه او دردونکی دور پیل شو، دغه نوی ارتداد هر کور، هر کلي، هر دفتر او هر فرد ته ورسید.

قاضي اکبر اله ابادي د هند له مشهورو شاعرانو او د غربي تمدن له سختو دښمنانو او انتقادیانو څخه دی، هغه په خپل یو انتقادي شعر کې وایي:

(که فرعون د بني اسرائیلو د ماشومانو وژلو پر ځای تربیتي او تعلیمي مرکزونه ودان کړی وای او د خپلو فکري انحرافاتو له لارې د هغوي ذهنونه وینځلی وای، کیدای شي، داسې بدنامه شوی نه و، مګر داسې څوک نه و، چې هغې بیچاره ته دا فکر ورکړی وای).

هو درنو لوستونکو! د اسلام د دښمنانو د همدې کفري تبلیغاتو له امله ځوانان متاثره شول او له خپلو اسلامي قوانینو څخه یې بغاوت وکړ، په اکثرو اسلامي هیوادونو کې دغه پټ بشر دښمنه شیطاني ډله د خپلو عصري او ارتباطي وسایلو لکه تلویزیون، رادیو، مطبوعات، رسنیو، فکر زبیښونکو کتابونو او سینماګانو له لارې ځوانان له اسلام څخه بیګانه او بالمقابل بیرته یې د اسلام او قران دښمنې لپاره راپاڅول، تر دې چې ځینو ناپوهو، جاهلو او د غرب په اشارو نڅاګرو ځوانانو په ښکاره وویل: چې زموږ د وروسته پاتې والي لوی لامل قران وو، چې موږ یې له متمدنې نړۍ نه وروسته کړی یو (العیاذبالله).

په ډیر افسوس دغه لویه دردونکی او بوږنونکی پیښه په کراره د کورنیو، مشرانو، پوهانو او علماؤ د بې باکې او عدم مسؤلیت له امله په خلکو کې ریښې وزغلولې او فکرونه یې یرغمال کړل، ددې خبرې د لاثبوت لپاره لوی دلیل د اسلامي هیوادونو پر چوکیو ناستو فاسده، ناپوهه او غرب ځپلي واکمنان او مشران دي، چې د مسلمانانو په کورنیو کې زیږیدلي دي او ظاهرا نومونه هم پرې اسلامي ایښودل شوي دي، مګر ستونزه داده چې دوي د غربي افکارو، منحرفو او بې دینو مکاتبو او نصابونو په غیږه کې روزل شوي دي، هیڅکله د خیر او ښیګنې تمه ترې نشي کیدای، ددوي ټول کوښښونه، پروګرامونه او پلانونه د مسلمانانو کمزوري کول او د اسلامي او قراني تعلیماتو لمنځه وړل دي.

ایا تاسې فکر کړی دی، چې مصطفی کمال، داؤد خان، نورمحمد ترکي، حفیظ الله امین، محمد رضا پهلوي ایران، نورالدین کیانوري او داسې نور څوک وو؟ کوم جنایات یې په اسلامي هیوادونو کې ترسره کړل؟ د چا لخوا راوستل شوي وو؟ ایا دوي د مسلمانو میندو په شیدو او د مسلمانانو پلارانو په سرمایه رالوی شوي نه وو؟! نو بیا ولې د اسلام او مسلمانانو تر ټولو لوی دښمنان شول او مسلمه امت ته تر ټولو لوی ګوزارونه همدوي ورکړل؟

رښتیا هم چې دا یو نوی ارتداد وو، چې زمونږ اکثره ناپوهه او له اسلامه لرې پاتې شوي ځوانان یې له خپلې ستونې تیر کړل، نو بیا ددې انحراف او ارتداد وجې، عوامل او د مخنیوي لارې چارې په کوم ځای کې ولټوو او څرنګه په مقابل کې یې مبارزه وکړو؟

دغه کوچنې او محدودې ورقې مګر په معنوي لحاظ لوی کتاب چې ستاسې په لاسونو کې دی، د اسلامي نړۍ د ستر مفکر، معاصر مبارز او لیکوال په قلم لیکل

شوي مقاله ده، دا له هغو سلګونو مقالو څخه ده، چې استاد (سيد ابوالحسن علي ندوي رحمه الله) په ډير جالب انداز سره ددې دردونکې ارتدادي حالت په اړه يې ليکلي او په لنډه توګه يې د خلاصون او مخنيوي لارې چارې هم راڅرګندې کړې دي.

همدارنګه موږ پوهيږو، چې نني استعماري او استکباري نړۍ د ځوانانو فکرونه څومره مخدوش او مسموم کړي او د اسلام په اړه يې څومره کرکه زياته کړې او څومره يې پر افکارو او ذهنونو واکمني لري؟ د ځوانانو او ديني علماؤ ترمنځ يې څومره فاصله پيدا کړې او هغوي يې له اسلامي مراکزو، جوماتونو او ټولنو څخه لرې کړې او دين يې ورته کمرنګه ښکاره کړې، خپلو دې شومو اهدافو ته د رسيدو لپاره ځوانان په اخلاقي فساد، مبتذل او عرياني خپرونو، فحاشيو، مخدره موادو او جناياتو کې اخته کوي، په همدې ترتيب له اسلام سره يې اړيکې پرې کوي او په خپله غيږه کې تر خپل تربيت او نصاب لاندې يې په خپله خوښه روزي او بيا يې د متفکرينو، روڼ اندو او پوهانو په نومونو يې اسلامي هيوادونو ته مهر شوي راستوي او زموږ هغه قيمتي او له کلونو راهيسې کرل شوي نيالګي چې په راتلونکې لنډه موده کې يې په ميوو نيولو پيل کاوه، د غرب په غيږه کې پريوت، اوس زما ورور، زما ځوي او زما هيواد وال زما پر خلاف کاروي، په هر ځای کې مسلمانان د همدوي په لاس ټکول کيږي او ځپل کيږي، د غرب همدا روزل شوي توکم، په اسلامي هيوادونو کې هغه ناروا وې، ظلمونه او جنايات وکړل، چې قلم يې په ليکلو او ژبه يې په ويلو شرميږي، تر ټولو وړاندې دغه ارتداد چې له خپل کور او کلي څخه ورک نشي او دې مجرمينو ته عبرتناکه سزا ورنکړل شي دا لړۍ به همداسې روانه وي، الله مه کړه ټوله اسلامي نړۍ به راګير کړي، چې بيا به يې هيڅ د خلاصون لاره نه وي.

له همدې امله ټولو علماؤ، پوهانو او دردمنو مسلمانانو ته وايم، اوس هم د مخنيوي او خلاصون لارې شته، لازمه ده چې د غرب استعماري او استکباري لوري هر وخت تر دقيقې څارنې او مطالعې لاندې ونيسو او په مقابل کې يې پاڅون وکړو او پريکنده اعلان وکړو، چې (انا برآ منکم و مما تعبدون من دون الله کفرنا بکم و بدآ بيننا و بينکم العداوة والبغضاء ابدا حتى تؤمنوا بالله وحده)

موږ له تاسو او له هغو خدايانو څخه چې تاسې يې له الله تعالى څخه پرته عبادت کوئ بيزاره يو، موږ په تاسې کفر (انکار) کړی، زموږ او تاسې تر منځ دښمني

او بغض د تل لپاره شروع شوه، (دا دښمني به تر هغه روانه وي) چې تاسې په يو الله عز وجل ايمان راوړئ.

کوم غفلت چې وړاندې له موږ څخه شوی پر هغې بايد پښيمانه او سر له ننه لاس په کار شوو او زموږ اسلامي دعوتګرانو ته لازمه ده، چې بيرته خپل ډګر ته راووځي او شپه ورځ په دې کوښښ وکړو، چې څنګه خپل مخکينی برم او شوکت لاسته راوړو؟ او يو ځل بيا په تل ابيض، اقصی، اندلس او قرطبې باندې خپل بيرغونه رپانده کړو، د روم، فارس او اروپا نړيوال ټرونونه مات او سازمانونه يې له خاورو سره خاوری کړو، غرب او د غرب لاسپوڅو ته دا ثابته کړو، چې اوس هم د صلاح الدين ايوبي، طارق بن زياد، محمد بن قاسم او سلطان محمد الفاتح وينې په مونږ کې چليږي او هماغه احساس مو په زړه کې دي، هيڅکله به د هغوي تورې زنګ وهلو پرينږدو، الحمدلله اوس هم د هغوي له تورو وينې څاڅي او مونږ ته دا الهام راکوي، چې پاڅه او د خپلو نيکونو په پل باندې قدم کيږده او نړی د ځان تابع کړه.

په دې لاره کې به يواځې مرسته له خپل ذوالجلال رب څخه غواړئ، ځکه هغه يواځينی ذات دی، چې خپلو مخلصو، ايماندارو او متقي بندګانو سره مرسته کوي او هماغه ذات رحيم، کريم او مهربانه دی.

دغه مقاله د اسلامي پوهانو پر ذهنونو ژور تاثير کړی او د هغوي فکرونه يې ددې حالاتو په وړاندې راپارولې دی، د نوی نسل د فکرونو د راژوندي کولو په لاره کې ډير مؤثر تمام شوی دی، اګر که دغه رساله مخکې ډيرو ژبو ته ژباړل شوی دی، نو دا چې دغه رساله ډيره مهمه او اوسنيو حالاتو سره سم ليکل شوی دی، نو موږ هم وغوښتل تر څو خپل ځوان نسل چې د غرب د بې شميرو پلانونو او تبليغاتو له امله يې ذهنونه کنګل شوي دي، دغه رساله وړاندې کړه او خپله مورنې ژبې ته مو وژباړله تر څو ګټه يې ټولو ته عامه شي او ځان له دې ارتداده خلاص کړي.

په اخره کې يادونه کوم، چې ګرانو لوستونکيو! که په دې کتاب کې کومه تيروتنه مو تر سترګو شوه، هغه به زما عاجز لخوا وي، ليکوال ترې پاک دی.

په اخره کې ددې کتاب محترم لیکوال، ژباړن، خپرونکي او نورو مسلمانانو ته رسوونکی لپاره د الله عزوجل له دربار څخه په دنیا او اخرت کې د نیکمرغیو، بریالیتوبونو او خوشحالیو غوښتونکی یم.

جزاكم الله خيرا احسن الجزاء

ستاسې ورور ابومعاذ

د ژباړې پای، ۱٤٣٦ هجري کال

د رمضان المبارک میاشت لسمه.

خراسان

د لیکوال سریزه

کومه مقاله چې ستاسې په لاس کې ده، د لومړي ځل لپاره د (ردة جديدة) (نوی ارتداد) تر نامه لاندې په (المسلمون) مجله کې خپره شوه، چې بیا د (ردة ولا ابابکر لها) (هماغه ارتداد دی خو ابوبکر ورته نشته) تر عنوان لاندې ډیر زیات چاپ او خپور شو او د ډیرو ورځپاڼو او مجلو ډیرې پاڼې همدې موضوع ته ځانګړې شوي وو او د لوستونکې پام یې ځانته را واړوه او د هغوي د توجه وړ وګرځید.

دغه رساله زما له ډیرو خپاره شویو لیکنو څخه دی، کیدای شي چې ددې ډیر چاپیدلو او د ډیرو نیکانو او د اسلامي نړۍ پوهانو د پام وړ ګرځیدو وجه به دا وي، چې دغه مقاله په حقیقت کې د اسلامي نړۍ حالات او په ځانګړی توګه نوي نسل تر څیرنې او تحقیق لاندې نیولې دی او د هغوي د کمزورتیا او وروسته پاتې کیدو اصلي لاملونه راڅیرلي او ښکاره کړي دي، دا سمه ده چې که لیکنې همداسې ښه ولري، نو واقعا چې د زړونو او فکرونو د استقبال وړ ګرځي، ډیرې پوه او فکري خلک ورته ښه راغلاست وایي، ګواکې له وړاندې ورته انتظار کاوه او اوس یو داسې څیز لاسته راوړې دی، چې د ددوي د احساساتو او عواطفو ترجماني کوي

له هر څه وړاندې باید یادونه وکړو، چې ددې فکر بنسټګر په کراچۍ کې (داکتر رفیع الدین) د (اقبال اکاډمۍ) مشر و،

ښاغلی رفیع الدین پخپل کتاب (قران او عصري علوم) کې نوی او بې مثاله ارتداد ته اشاره کړی، چې نوی او ځوان نسل ته لوی خطر دی او دوي د غرب دې فکري یرغل په وړاندې له ماتې سره مخ دي. دغه نوی ارتداد له ټولو هغو وړاندنیو

عقیدوي ارتدادونو څخه ډیر توپیر لري او دومره پراخه او وسیع دی، چې د اسلام او مسلمانانو راتلونکی ته هم ننګوونکی دی.
د داکتر رفیع الدین دغه څرګندوني مونږ ته یو نوی فکر راکړ، چې په پایله کې یې دی لیکنې ته اړ کړم، ددې مقالې په لیکلو کې مې دومره زیار نه دی ګاللی، څه چې مې په ذهن کې و، هغه مې قلم ته وسپاره، ددې مقالې له خپریدو سره ځینې مخلص ملګري غوښتنه وکړه، تر څو د کتابونو د خپرولو او چاپولو لپاره یو علمي مرکز پرانیزي، ترڅو له دې لارې ددې مقالې غږ ته مثبت ځواب ووایي، د همدې فکر په اساس د هند په لکهنو ښار کې په ۱۳۷۸هـ کال کې (د اسلامي تحقیقاتو او خپرونو) په نوم یو مرکز تاسیس شو، چې یواځینې موخه یې په اسانه او روانه ژبه د هغو اسلامي او علمي مطالبو لیکل او وړاندې کول و، چې ځوان نسل او روښنفکره وګړي خپل فکري مشکلات پرې حل کړي او هغوي د غرب د خطرناکو زهرجنو څپو په مقابل کې ساتنه وکړي.
د الله تعالی ډیر زیات شکر اداء کوم، چې ددې علمي ادارې له لارې په عربي، اردو، انګلیسي او هندي ژبو ډیر زیات علمي کتابونه او مقالې خپاره شوي دي، چې له هغوي څخه ډیر په زړه پورې اثار په پښتو فارسي او ترکي ژبو هم ژباړل شوي دي، تر څو د هرې ژبې مسلمانان ترې ګټه پورته کړي، چې اوس ددې مقالې نوی ګڼه د محترمو لوستونکو خدمت ته وړاندې کیږي، لیکوال اجازه ورکوي، چې دا کتاب د نړۍ په هره برخه او هره ژبه کې خپور شي او ټول مسلمانان ترې برخمن.

(فرب مبلغ اوعی من سامع).

سید ابوالحسن علي حسیني الندوي
د ندوة العلماء د نشریاتو او تحقیقاتو مرکز
۱۳۹٤رجب ۱۷ هند

نوي ارتداد

اسلامي تاريخ د ارتداد مختلفې پېښې او واقعات ليدلي، چې تر ټولو لوی او دردونکی پېښه يې د رسول الله صلی الله عليه وسلم له وفات سره جوخت د ځينو عربي قبيلو ارتداد وو، چې د خليفة الرسول ابوبکر صديق رضي الله عنه په فولادي عزم او ايماني ولولو يې په لومړيو ورځو کې له سر پورته کولو سره لمنځه ولاړ.

دويمه پېښه په اسپانيا (اندلس) کې رامنځته شو، وروسته له هغې چې مسلمانان له خپلو کورونو څخه وويستل شول او ډېر زيات خلک عيسويت دين منلو ته اړ ويستل شول، له همدې امله کوم هيوادونه چې د مسيحيت تر واک لاندې و، د عيسوي دعوتګرو لپاره د تبليغاتو او فعاليتونو ته لاره پرانيسته، له دې پرته داسې پېښې هم شوي، چې ځينې ناپوهه او بې همته مسلمانان په هندوستان کې له دين اسلام نه واوښتل او کفر يې غوره کړ، مګر داسې پېښې ډېرې کمې رامنځته شوي دي، که په اسپانيه کې دا ارتداد پر ځای پرېږدو، نو د تاريخ پوهانو له څرګندونو څخه دا دعوه کولای شو، چې اسلامي تاريخ داسې يو ارتداد له دې وړاندې ليدلې نه دی.

د دې ارتدادونو په وړاندې اسلامي ټولنه څه عکس العمل وښودل؟

هر کله چې داسې پېښې رامنځته کيدلې، نو د مسلمانانو لخوا له دوه ډول عکس العمل سره مخ کيده.

۱: د نفرت او بيزارۍ څرګندول.

۲- د اړيکو پرې کول:

څوک چې له دين څخه اوښته، مسلمانانو به يې ډېر سخت وغندل او له هغه څخه به يې برائت او بيزارۍ څرګندوله، چې له دې سره به پر هغه د ژوند کړۍ راتنګه شوه او د ټولو خپلوانو اړيکې به ورسره پرې شوې، ګواکې د ارتداد معنی دا وه، چې نوموړی سړی له يوې ټولنې څخه بلې ټولنې اوړيدلې، نو ځکه د هغه کورنۍ له مرتد سره ملګرتوب، خپلوي او د وراثت ټولې اړيکې به يې ورسره پرې کولی، هر کله به چې د ارتدار لړۍ زياتيده، نو د دواړه مذاهبو د پيروانو ترمنځ نښتې او جګړې هم رامنځته کيدی او په مسلمانانو کې د مبارزې او مقاومت روحيه راژوندي کيده، کله چې په ځينو اسلامي هيوادونو کې داسې پيښې کيدی، نو د هغه هيواد علماء، ليکوالان او دعوتګران به د مبارزې ډګر راوړاندی شول، د هغې پېښې عوامل به يې د اسلام د اصولو برابر وڅېړل او د هغه کس د مجازاتو غوښتنه به يې وکړه، نو له دې لارې به د ارتداد مخه يې ونيول.

اسلامي ټولنه د ارتداد له دې پېښو سره ډېر زيانمن کېده، داسې برېښيده چې د بغض او غوسې څپې د اسلامي ټولنې بنسټونه او اساسات خوزولې دی، پر دې

حالاتو نه يواځې د فکر او پوهې خاوندان ډېر غمجن وو، بلکې عام مسلمانان هم له دې ناخوالو څخه زوريدل.
هو! دا و ددې پېښو په وړاندې د اسلامي ټولنو او عامو مسلمانانو غبرګون، چې ټول مسلمانان يې دردولي وو، په داسې حال کې چې د ارتداد پيښې په عمومي توګه دومره زيات نه وو، چې د خلکو پر ژوند باندې مستقيما اغيزې وکړي، بلکې کله کله به رامنځته کيده.
په ډېر افسوس سره بايد ووايو، چې اسلامي نړۍ په دې وروستيو کلونو کې نسبتا يو لوی ارتداد سره مخ شو، چې له ټولو وړاندنيو ارتدادي حرکتونو څخه يې ځاری نه ليدل کيده، د يوه ورانوونکی طوفان په څير راڅرګند شوی وو، داسې ډير لږ ځايونه او کورونه پاتې وو، چې له دې دردونکی حالت څخه په امن کې پاتې وي او دا وژونکی زهر ورسيدلې نه وي، ددې ارتدادي يرغل تر شا د اروپا سياسي او فرهنګي فعاليت ډير په زور او ځوګ سره په اسلامي هيوادونو کې راڅرګند شو او خپل ټول دعوتي پروګرامونه، مؤسسات او وسايل په کار واچوه، چې دغه ارتداد د رسول الله صلی الله عليه وسلم له وخت څخه تر ننه پورې يو بې ځارې او لوی ارتداد دی.

د اسلامي شريعت په رڼا کې د ارتداد معنی

د ارتداد معنی داده چې يو مسلمان له خپل اصلی دين څخه بل دين ته واړوي، يا د يوی عقيدې پر ځای بله عقيده خپله کړي او يا په بل عبارت سره، ارتداد يعنی د رسول الله صلی الله عليه وسلم له راوړي دين څخه انکار کول.
مخکې که څوک مرتد کيده، نو ښکاره به د رسول الله صلی الله عليه وسلم له رسالت څخه انکار کاوه او د يهوديت يا عيسويت دين به يې ومانه او يا پوره الحاد او لاديني به يې اختيار کړ او له ټولو اسماني دينونو څخه به يې انکار وکړ، که چيرې مسيحيت يې ومانه، نو کليسا يا (هيکل) ته به ننوت او که برهمني دين ته معتقد کيده، نو د بتانو منجاوري به يې کاوه، په هر حال ددوي ادتدار به له هيچا پټ نه پاتې کيده، بلکې ټولو مسلمانانو ته ښکاره معلوم و، چې نوموړی کس له اسلام څخه وتلی او کافر شوی دی، نو ځکه مسلمانان له دې پيښو څخه په خبرتيا له هغه سره اړيکې او خپلولي پرې کولې، مګر ډيرې کمې پيښې به د چا ارتداد له خلکو پټ پاتې شو، مګر نن ورځ نه کليسا ته ورځي نه هم بتانو سجدی کوی او په ارتداد کې اخته شوي دي.

معاصر ارتداد (اوسني مرتدين)

اروپا يو ډول نوی فلسفه او دين ختيځ ته را وارد کړ، چې بنسټ يې له الله تعالی او ماوراء الطبيعت اشياؤ څخه پر انکار کولو ولاړ و او له هغه فلسفې چې د اسلام له اساسي اصولو څخه و لکه: وحی، نبوت، اخرت او د نړۍ له ستر پيداکوونکی څخه انکار وو او ورپسې مختلف نظريات په مختلفو موضوعګانو لکه: د ژوند او چاپيريال پيژندنه، اخلاق او ارواه پوهنه، فرهنګ، کلتور، سياست، اقتصاد او نورو

نظرياتو په ډول يې را وړاندې کړل، چې ټول په يوه ټکي راڅرخيده، چې انسان يې يواځې د ماديات‌و له نظره تر بحث او څيړنې لاندې نيول او هره څرګندونه چې انسان پورې به اړه درلوده، نو مادي توجې به ترې کاوه.
دغه سيکولر افکار او نظريات له خپريدو سره سم د مشرق اسلامي هيوادونو فکرونه تر يرغل او تاړاک لاندې راوستل، چې له دې زهرجنو افکارو او ظاهري ښايست له امله په اسلامي ټولنه کې يې ننوتل، چې يو ډول نوي فکرونه، پروګرامونه او پروسې يې رامنځته کړی او په ډيرو مختلفو او پرمختللو وسايلو سره يې خپلې شومې موخې او په زهرو لړلي نظريات په خلکو کې وشيندل.
نو له همدې امله باسواده او روڼ انده خلک چې د علم او پوهې په ګاڼه سمبال خلک وو، د غرب تر فکري يرغل لاندې راغلل او د ملګرتوب لاس يې ور وړاندی کړ او د هغوي په مفکورو (ايډيالوژيو) يې داسې ايمان راوړ، لکه يو مسلمان چې پر اسلام او يا يو عيسوي چې پر مسيحيت يې لري.
دغه ډله په دې افکارو دومره معتقد دي، چې په دې لاره کې د سرونو قربانۍ ته هم چمتو دي او خپل دغه لاره يوه سپيڅلې او مقدسه لاره بولي، خپل رهبران او ملګري په وياړ سره لمانځي او د هغوي ستاينه کوي او په خپلو ليکنو کې خلک دې ته رادعوت کوي او څوک چې ددوي مخالف وي، هغوي به يې سپک، ناپوهه او له تمدن نه وروسته پاتې بلل، يواځې خپل د فکر او لاره تمدن او علانيت لاره بلل او يواځې به له خپلو ملګرو او همفکرو سره يې دوستي او ورورولي پالل.

د بې ديني مذهب يا (سيکولريزم)

ددې مذهب اصليت څه شی دی؟

اګر که دوي پر ځان دا نوم نه دی ايښی، مګر ددې مذهب له اساس او عقيدی څخه دا راڅرګنديږي، چې له قادر او قاهر ذالجلال رب څخه په انکار کولو ولاړ دی، دغه نظريه له مرګ څخه وروسته ژوند، جنت او دوزخ، ثواب او عذاب، نبوت او رسالت، اسماني دينونه او پر شرعي حدودو او احکاماتو هيڅ باور نه لري او دا عقيده نه لري، چې رسول الله صلی الله عليه وسلم وروستي پيغمبر او اطاعت يې په هر مسلمان، عاقل او بالغ واجب دی، چې د ټول انسانيت نيکمرغي او سرلوړي او کاميابي يواځې د رسول الله صلی الله عليه وسلم په اطاعت او تابعدارۍ پورې خاص دی.
اسلام د کامياب او پرمختللي ژوند لپاره تر ټولو اوچت او کره قانون دی، چې د دنيا او اخرت ښېګڼې، عزت، نيکمرغي، سرلوړي، بريالیتوب په همدې دين کې رانغښتي دي، الله تعالی له اسلام څخه پرته نور يو دين هم نه مني، نو دا د (لاديني يا سيکولريزم) عقيده خو په هيڅ دليل سره نه مني.
الله تعالی فرمايي:
دنيا د انسان لپاره پيدا شوی، مګر انسان د الله تعالی عبادت لپاره پيدا شوی دی.

ویرجنه پېښنه

تر ټولو لویه او ویرجنه پېښنه داده، چې نن د اسلامي هیوادونو واګې د داسې کسانو په لاسونو کې دي، چې فکرونه یې په الحادي او لاديني زهرجنو نظریاتو خړوب شوي دي، غرب ته ډیر وفادار او نږدې خلک دي، په عقیدوي لحاظ ټول د غرب په فکر رنګ شوي دي، په مادیت او لادینیت کې له پولو هم اوښتي دي، دوي په خپلو فعالیتونو کې سره توپیر لري، مګر په اهدافو، نظریاتو او ارتدادونو کې له یو بل نژدې دي.

زه په ډاګه وایم، چې دا یو ډیر لوی او اوږد مهاله ارتداد دی، چې اسلامي نړۍ له شرقه تر غربه تر خپل تاثیر لاندې راوستې دی، هیڅ یو ځای ترې په امن کې پاتې نه دی، کلي، کورونه، پوهنتونونه، مکتبونه، د پوهې او زده کړی مرکزونه له دې فکري یرغل څخه زیانمن شوي دي، داسې ډیری لږې کورنۍ به وي، چې په دې سیلاب کې لاهو شوی نه وي او یا ترې اغیزمن شوي نه وی.

که چېرې دغه، له الله تعالی نه منکرو او ملحدو (سکولرانو او دیموکراتانو) سره مخ شی او یا د دوي له پټو رازونو پرده پورته کړی، نو ډیر ژر به درښکاره شي، چې دوي نه ذوالجلال رب مني، نه د اخرت په ورځ ایمان لري، نه حساب کتاب مني، نه د ټول بشریت ستر لارښود محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم د یو ستر لارښود په توګه مني، نه قران عظیم الشان د ژوند د یوه پوره او کره قانون په توګه مني، په دوي کې تر ټولو ښه سړی هغه وي، چې وایي: (مونږ ددې عقایدو او پخوانیو کیسو په اړه هیڅ فکر نه کوو او نه کوم اهمیت ورته ورکوو).

هغه ناروغي چې درمنله نه لري!

له شک پرته ویلې شو، چې د ارتداد دغه وژونکي ناروغۍ او د بې دینې تخریبوونکی طوفان له ټولو ورانکاریو سره تر اوسه هم، مسلمانان د ناخبرۍ په درانه خوب ویده دي، ضمیرونه یې مړه او ذهنونه یې له مخالفت څخه وینځل شوي دي، ځکه څوک چې ددی ارتداد په دام کې راګیر شوي، هغه بیا هیڅکله د اسلام په خوند شوی نه دی او دوي کې داسې ژور کار کړې چې هیڅکله یې د کلیسا او جومات په لاره نه دي تللي او نه له اسلام څخه د سرغړونې او ارتداد له امله بل دین منلی، نو له همدې امله کورنۍ یې هم له ځانه نه لری کوي او نه نور مسلمان یې په مقابل کې عکس العمل ښکاره کوي، بلکې داسې ملحد انسانان د مسلمانانو په ټولنه کې ښه ازاده او خپلواکه ژوند کوي او د خلکو تر منځ نفوذ هم لري، چې هیڅوک یې مخالفت او مخنیوی نه نشي کولی.

د اسلامي نړۍ تر ټولو لویه غمیزه همدا عصري ارتداد دی، چې ورځ تر بلې د پراخیدو په حال کې دی، چې له علماؤ څخه هم د مخنیوي او درملنې لاره ورکه کړی ده، مخکې به کله چې داسې کومه پېښنه رامنځته کیده، نو خلکو به ویل: (قضیة ولا اباحسن لها) ستونزه راپېښنه شوی، مګر ابوالحسن علي رضي الله عنه یې د حل لپاره نشته، مګر نن ددې ارتداد د درملنې په اړه زه وایم: (ردة ولا

ابابکر لها!) ارتداد راغلی، مګر د ابوبکر صدیق رضي الله عنه په شان شخصیت ورته نشته!.
پر دې باید ځان پوه کړو، چې ددې غربي تاړاک مخنیوی او د حل لاره یواځې په نظامي توګه نشي کیدای او نه د خلکو د پارولو، پاڅونونو او مظاهرو له لارې حل کېدای شي، ځکه له غوسې او شدت سره نه یواځې مخه یې نه نیول کیږي، بلکې نوره هم پراختیا ته یې لاره هواریږي، کفر او ارتداد نور هم زور اخلي.
اسلام نه د عقیدوي محکمو او څېړنو پلوی کوی او نه زور زیاتې قبلوي، بلکې هر انسان یې خپلې خوښې او عمل ته پرېښې، چې کومه لاره خپلوي، ځکه ایمان د زړه او اعمالو او اقرار مجموعې ته وایي او د هر چا تر عقیدوي قوته پورې اړه لري، مګر د سرغړونې په صورت کې د دنیا او اخرت ذلت او رسوایي به یې په برخه وي.
اوس نو ددې ستونزو د حل یواځیني لاره په، قاطع تصمیم، صبر، استقامت او د مسلمان امت پر فکري او عملي کمزورتیا باندې ژور کار کولو کې دی، چې د اسلام او ایمان په اړه څومره شکوک او اندېښنې وراچول شوي وي، په ډېر حکمت، پوهې او زیرکتیا سره یې له ذهن څخه وویستل شي او د اسلام حقیقي مفهوم ورو پیژندل شي.

په نړۍ کې د لادینیت د پرمختګ عوامل (د سیکولریزم ریښې)

څه وجه وه، چې دغه نوی دین (سیکولریزم) (لادینیت)(له مذهب څخه ازادي) ډېر ژر په نړۍ کې خپور شو او ولې دغه په زهرو لړلې او ویجاړونکی مفکوره پر مسلمانانو یرغل وکړ؟ او څنګه ډېر ژر یې پر فکرونو او عقلونو واکمن شو؟.
ددې پوښتنو د کره ځوابولو لپاره ژوره څېړنه او پراخې مطالعې ته اړتیا ده، تر څو ددې نویو دینونو په حقایقو ځان او نور مسلمانان پوره خبر کړو، لنډه دا چې په نوولسمه پېړۍ کې اسلامي نړۍ او مسلمانان د عقیدې، دعوت، علم او فکر له امله ډېر زیانمن شول او د کمزورتیا نښې پکې راښکاره شوی وی، مګر اسلام هیڅکله نه کمزورې کیږي او نه یې په حقانیت کې څه کمي راځي، هره ورځ نړۍ او طبیعت ته یو نوی ژوند او روح وربښي.
اسلام تل سرلوړی او اوچت وي، ددې مثال د لمر په شان دی، چې له پیدایښت یې ډېر کلونه کیږي، مګر زړښت نه لري، تل روښان، پوره او ځلیدونکی وي، ددې لمنځه تلل، د مسلمانانو په لمنځه تللو پورې تړلې دی، یعنی تر څو چې یوه کلمه ویونکی مسلمان په دنیا کې پاتې وي، نو الله تعالی به دا نړۍ نه ختموي، مګر نن ورځ مسلمان امت د علم او پوهې، د اختراع او نوښت، د فکر او عقل، د دعوت او بلنې، د سربښندنو او جهادونو په ډګر کې پاتې راغلی او مخ په ځوړ او ناهیلې روان دی، ځکه دوي اسلام د یوه قانون او تګلارې په توګه په خپل ژوند کې عملي کړی نه وو، دوي اسلام د لمونځ او روژې تر پولې پیژندل، نو له همدې امله

مسلمانان په دې پېړۍ کې له ستونزو، کړاونو او ناخوالو سره مخ شول او د غلامۍ او ناچارۍ زولنې یې په غاړو کې پرېوتل.
مسلمانان په دې کې هم پاتې راغلل، چې د اسلام حقیقي معنی او د ژوند یوه سپیڅلی نمونه نړیوالو ته وړاندی کړي، تر څو خپلو ځوانانو او نړیوالو ته پرې استدلال وکولای شوو، بله دا چې له ځوان نسل سره د علماؤ، پوهانو، د فکر او عقل خاوندانو اړیکې ډېرې کمزورې شوی، ځوانان په خپل سر پرېښودل شول، چې هر څه وکړي، هر څه ووایي او هر څه ومني، چا یې مخه ونه نیوله، ددوي له زړونو او دماغو څخه غربي شیندل شوي افکار ونه ویستل شول او دا ډاډ یې ورنکړ، چې یواځې اسلام او قران تلپاتې قانون او د ټول بشریت د نیکمرغۍ او بریالیتوب لامل دی.
د اسلام داسې غوټۍ ده چې هیڅکله نه رژیږي، تل تروتازه او زرغونه وي، داسې باغ دی، چې که څومره ګلان ترې وشوکوي، خزان پکې نه راځي، بلکې نور هم ګلان او غوټۍ راټوکوي او د سیلانیانو د خوښۍ او سکون لامل ګرځي.
زموږ ستر لارښود رسول الله صلی الله علیه وسلم د غوره اخلاقو، سپیڅلو عاداتو او کردارو یوه لویه معجزه ده، د ټولو قومونو لپاره پیغمبر او د ټول بشریت او ټولو پیړیو لپاره قائد او رهبر دی او اسلام یواځینی اسماني دین دی، چې د انسان له هر دور او هر نسل سره اوږه په اوږه حرکت کوي او د هغه د ژوند په هره برخه او هر پړاو کې څارنه کوي.
هو! دا سمه خبره ده، چې د ځوان نسل په فکري برخه کې هیڅ کار نه دی شوی، چې ددوي زبیخل شوي ذهنونه پرې خلاص شوي وای او د غرب د فکري یرغل په مقابل کې مبارزه او مقاومت کړی وای، ځکه د ټولنې بنسټ او اساس باید پر ایمان، سپیڅلي عقیدی او معنوي ارزښتونو ولاړ وي.
نوی توکم پر دې پوهول شوي نه دي، چې اوسنی غربي بلاک د تمدن، بیان، فکر او مذهب ازادي، د حقوق، مساواتو، پرمختګ او داسې نور غوړ زیر نومونه د یوی غولوونکی وسیلي په توګه کاروي، بلکې د غوره اخلاقو، حقیقي سرلوړی، پرمختګ او تمدن یواځینې سرچینه د انبیاء علیهم السلام تعلیمات او دینونه دي، چې یواځې ددې سپیڅلو اهدافو او عصري اسبابو له یو ځای کولو سره کولای شو یو پرمختللې او له اصولو سره برابر تمدن رامنځته کړو.
دی حالاتو نه په ګټې اخیستو سره اروپا په اسلامي نړۍ له نویو فکرونو، فلسفو، نظریاتو او پروګرامونو سره په ډېر شدت او سختې سره یرغل وکړ، دغه په زهرو لړلي فکرونه د اروپايي فلاسفو د کوښښو او سترړاو پایله وه، چې په ډېر زیرکتیا او پوهې سره پلان شوي وو، دومره ژور کار یې کړی و، چې ټولو خلکو دا فکر کاوه، چې د انسان د ټول کوښښ، څیړنې، تصور، خیال او علم وروستې پایله همدا ده او بس، له دې وړاندې د انسان ذهن عاجزه دی، سره له دې چې ددې علمونو، فکرونو او فلسفو اساس په ګمان، توهم او اټکلیاتو ولاړ وو او له دې وړاندې بل

څه حقيقت يې نه درلود، ډير لږ به يې له صحيح تجربو او عملي ليدلورو سره برابر وو.([1])

دا ډول فلسفی او نظريات په حقيقت کې د حق او باطل، عقلياتو او ناپوهېو سره ګډ واقيعتونه هم وو، مګر په دې ټولو کې شاعرانه خيالات موجود وو.

تاسې داسې فکر مه کوئ، چې شعري تصورات او خيالات يواځې په قافيه او بيت کې وي، بلکې په علمي او فلسفي برخو کې هم وي، په ډير تاسف سره بايد ووايم، چې دا ټولې فلسفې له اروپا څخه شرقي ځمکو ته د يو فاتح او سالار په ډول رانغوتـل او په ډير شوق او جذبه ټول مشرق د زړه له کومې اروپايي فکر واردونکو فاتحانو ته ښه راغلاست ووايه او د هغوي اطاعت لپاره لاس په نامه ودريدل، چې په دوي کې باسواده او تعليم يافته ډله تر ټولو وړاندې په لومړي صف کې ودريدل، البته ددوي اکثريت په ناپوهې، جهالت او له دې افکارو د ناخبرتيا له امله منلي وو، مګر ځينو له پوهې، شعور او حقيقت موندلو سره بيا هم ورته غاړه کيښودل.

هر چا به چې ديته ته غاړه کيښوده او يا ددوي پر نظرياتو يې ايمان راوړ، نو دومره به ترې متاثره کيده، چې د برياليتوب، پرمختګ، عزت او سرلوړی يواځينی لامل به همدا نظريات ګڼل، چې هر څوک دی بايد ددوي په شان پر دې فاسدو عقيدو ايمان راوړي او ددوي اهداف خپل شعار وګرځوي.

هو! ارتداد او له دين نه بغاوت، له همدې لارې په اسلامي هيوادونو کې خپور شو، ډير په خفي او پټه توګه، پرته له دې چې څوک پرې پوه شي، دا نظريات د ځمکې لاندې مزل کاوه، چې نه پلاران کوم مخالفت وکړ، نه روزونکي او د فکر او پوهې خاوندان دی لوري ته د پام وړ اقدام وکړ، ځکه دا ارتداد ډير په ارام د پوهې، علم، تمدن، ټکنالوژی او نوی عصري نصابونو له لارې رانغوتې وو، دوي نه د کليسا له لارې دېته راغلل او نه د کوم نوي معبد له لارې دی ارتداد ته رانغوتل او نه د چا په مخکې يې سجده وکړه، ځکه په وړاندنيو پيړيو کې ارتداد همدې ته ويل کيده، چې څوک کليسا، معبد او يا بت خانې ته ننوځي او له اسلام څخه ښکاره بغاوت وکړي او په همدی ډول به هغه مرتد او له اسلامه خارج ګڼل کيده، مګر دلته په دې نوي ارتداد کې ددی معبودانو هيڅ يو هم نه ښکاري، له ځانه خبر نه وي او له اسلام څخه وتلي وي.

منافقت او له دين نه بغاوت (الحاد)

لکه څنګه چې وړاندې مو يادونه وکړه، مخکې به مرتدين مکمل له اسلام څخه ځانونه خالي ګڼل او هيڅ تړاو به يې ورسره نه درلوده او يوې نوی ټولنې او عقيدی پورې به يې ځان منسوبوه او دا عقيدوي بدلون به يې په ډير جرئت او

---

[1] په وروستيو پيړيو کې د اروپا او غربي نړۍ علمي او تکتيکي پرمختګونه ددې لامل شوي، ترڅو ساده لوحه خلک ګومان وکړي، چې پرمختګ يواځې ددوي په لوړو زده پورې تړلې دی.

افتخار سره ښکاره کاوه او خپلو ټولو مشکلاتو او ستونزو لپاره د حل لاره یواځې په همدې نوي مذهب (سیکولریزم) کې لیده، نور یې نه غوښتل چې په اسلام کې پاتې شي، مګر نن ورځ داسې نه ده، ننی مرتدین خپلې ټولې اړیکې له اسلام څخه پرې کړې، مګر دا نه غواړي چې د مسلمانانو له ټولنې څخه هم ځان جدا کړي.
په حقیقت کې یواځې اسلامي ټولنه ده، چې له کلکې عقیدې او عملي ژوند څخه پرته پکې پاتې کیدل هیڅ امکان نه لري، سره له دې، بیا هم دا ډول خلک د مسلمانانو په منځ کې ځانونه ځای کړي او په ډیر ډاډ او ارامۍ ژوند کوي، تر دې چې د خلکو اعتماد یې هم ترلاسه کړی دی او د اسلام له ټولو حقوقو څخه برخمن دی، یقینا چې په اسلامي تاریخ کې داسې ارتداد هیڅ ځاړې نه لري.

د جاهلیت شخړې او نژادي بدبینې

غربي افکار له یوې خوا عقیدوي مقدسات او اخلاقي پولې تر برید لاندې نیسي او له بلې خوا د جاهلیت او ناپوهۍ احساسات راپاروي او خلک یو ځل بیا د تورو تیارو په لوري راکاږي او اسلام دا ډول احساسات په پوره توګه ردوي او هیڅوک تر نژادي پولو او ژبني محدودیتونو پورې یې نه رالنډوي، مګر غربیان او د هغوي لارویان بیا وحدت د وطن پرستې، ملتونو او نژادونو په اساس ګڼي او د جاهلیت له دې ټولو تعصباتو څخه دفاع کوي او په دې لاره کې جنګیږي، همدا ژبني او نژادي تعصبات د ژوند په ټولو برخو اغیزه اچوي او تر برید لاندې یې نیسي.
نو له همدې لارې د نژاد پرستې حس د خپل نفوذ او قوت له امله په ټولو مذاهبو کې ریښې زغلوي، کله چې دا حس پر ټولنې منګولې ښښې کړي، نو خلک او ټولنې رالاندې کوي او د پیغمبرانو کوښښونه، دعوتونه او اسلامي عقیدی چې د بشریت د سرلوړی، بریالیتوب او نیکمرغۍ لپاره یې راوړي دي او هغوي یې د جهالت له تورو تیارو څخه د رڼا په لور رایستلي دي، ټول له خاورو سره خاورې کوي او د خالق او مخلوق ترمنځ اړیکه پرې کوي.
هو! بیا همدا د جاهلیت حس دومره پراختیا ومومي، تر دې چې د ژوند په ټولو برخو کې واکمن شي او دین د عبادت یوه برخه او د رواج په ډول وګرځوي، چې په پایله کې نړۍ په مختلفو عقیدوي او جګړیزو ډلو وویشي، هغه واحد امت چې الله تعالی یې په اړه فرمایي: (وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ) یقینا دا ستاسې امت یو متحد امت دی او زه ستاسې رب یم له ما څخه وویرېږئ.
داسې امت دوي غواړي په ډلو او ټپلو وویشي.

اسلام ولې له دی تعصباتو سره مبارزه کوي؟

رسول الله صلی الله علیه وسلم پرته له کوم حکمت او مصلحت څخه له خپل ټول قوت سره ددې تعصباتو د مخنیوي لپاره په مبارزه لاس پورې کړ او د هغه

زياتيدو لاړې يې په شدت سره بندې کړی، ځکه داسې يو نړيوال او متحد دين له دی تعصباتو سره هيڅکله پاتې کيدای نشي، که چېرې اسلامي کتابونو او سرچينو ته ځير شوو، ډير داسې دلائل مو مخې راځي، چې دا ډول تعصبات يې محکوم کړی او په ډيری سختې سره يې رد کړی دی او اسلام خپله بيزاري ترې اعلان کړی دی.
که د اسلامي نړۍ تاريخ په هر اړخيزه توګه تعصبي او سياسي برخه يې تر مطالعې لاندې ونيسو، نو ښکاره به شي، چې د جاهليت دا ډول تعصبات د بشريت د فساد او بربادۍ لوی لامل دی، ځکه انسان دې لپاره نړی ته راغلې دی، چې په عقيدوي لحاظ له ټولو انسانانو څخه يو متحد امت رامنځته کړي او ټول بشريت تر يوی قيادت لاندې، يو داسې قوت او لښکر ترې جوړ کړي، چې پر الله تعالى ايمان او له يو بل سره پر مينې او محبت ولاړ وي، که چېرې رښتيا د انسانانو موخه همدا وي، نو د ازغنو بوټو پر ځای د امنيت او ارامې ګلبڼ وکري او د ټولو انسانانو ترمنځ د مينې او الفت فضا رامنځته کړي او خپلو منځو کې يې دومره سره خواږه کړي، چې هر يو يې د بل په درد دردمند شي او د بل په غم غمجن شي او هيڅکله د تعصب پولې ته نژدې نشي، تل دا کوښښ به کوي، چې ددې نوم (تعصب) اثر لمنځه يوسي.

په اسلامي هيوادونو کې نژادي شخړی

په ډير افسوس سره چې اسلامي نړۍ د رسول الله صلى الله عليه وسلم د شپې او ورځې ۲۳ کالو مشکلاتو، کړاونو او زحمتونو پايله وه، چې د اروپا د سياسي او فرهنګي يرغل له امله ددې پر ځای چې د جاهليت د نژاد پرستو په وړاندې مبارزه وکړي، د زړه له کومې يې ومنل، ځانونه يې وبايلل او غربي فکر يې د يوې عقيدې او تګلارې په توګه ومانه.
نن ورځ په اسلامي هيوادونو کې مختلف ملتونه او توکمونه ددې زهرجنو او نجسو افکارو د پرمختيا او بيا راژوندي کولو په کوښښ کې دي، چې د اسلام سپيڅلې دين يې له وړاندې ډير سخت ترديد کړی وو او ټول هغه پوچ افکار چې غرب يې خپرول غوښتل لمنځه وړي وو او داسې يې نابود کړي وو، چې تر ننه يې هيڅ نښې او نښانې هم نه ښکاريده.
تر ټولو لويه انديښنه داده، چې ځينې پريوتې او ذليله عناصر د نژادي روحياتو د بيا راژندي کولو او د جاهليت د شعارونو په خپرولو کې ډير فعاليتونه کوي او دا خبره دومره په زور او ځوږ سره کوي، ګويا دوي غواړي، چې د جاهليت د زمانې بت پرستي بيرته راژوندی کړي او يو نوی رنګ ورکړي.
اسلام د (جاهليت) له کلمې سره دومره نفرت او حساسيت لري، چې د کفر او شرک نومونه يې ورته ورکړي دي، د رسول الله صلى الله عليه وسلم له زمانې څخه وړاندې دور ته د جاهليت زمانه ويل کيده، چا به يې له ډيره غمه نشو يادولی، مګر نن ورځ يې غرب ځيلي جاهلان په ډير وياړ او افتخار سره يادوي او

هر ملت غواړي، چې ځان له رڼا او پوهې څخه د تورو تيارو او جهالت (د جهالت د تمدن) په لور روان کړي.
هغه جهالت چې د اسلام مبارک دين له هغې څخه خلاصون ته نعمت ويلی دی او مسلمانانو ته يې لارښوونه کړی، چې ددې نعمت شکر پر ځای کړي.
الله تعالی فرمايي: (وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا) ال عمران ۱۰۳
او پر تاسې د الله تعالی هغه نعمت ياد کړئ، چې کله تاسې دښمنان وئ، نو ستاسې د زړونو تر منځ يې محبت واچوه، ددې نعمت په برکت تاسې سره ورونه وګرځيدئ او له دې وړاندې تاسې د اور يوې څنډې کې وئ، نو الله تعالی تاسې ترې خلاص کړئ.
بل ځای الله تعالی فرمايي:
(بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) (الحجرات ۱۷)
بلکې الله تعالی پر تاسې احسان کړی، چې تاسې ته د ايمان په لوري هدايت کړی دی، که چېرې يې تاسې ريښتوني.
بل ځای الله تعالی فرمايي: (هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ) الحديد۹
الله تعالی هغه ذات دی، چې نازل کړی يې دی، پر خپل بنده، ښکاره ايتونه، دی لپاره چې تاسې له تيارو څخه د رڼا په لور راوباسي او يقينا الله تعالی پر تاسې مهربانه او رحم کوونکی ذات دی.

د جاهليت په مقابل کې د يوه مسلمان دنده

دلته دې خبرې ته پام را اړوو، چې هر مسلمان بايد د پخواني او اوسني جاهليت په وړاندې ډېره سخته کرکه او دښمني ولري او تر ټولو زياتو نفرت لرونکو شيانو کې يې وشماري او په ټوله معنی ځان او ټولنه ترې وساتي.
ايا کله له يو داسې کس سره مخ شوي ياست، چې نوی له زندانه راخلاص شوي وي او د زندان هغه دردونه، کړاونه، کړيکې، زولنې، زنځيرونه، عذابونه او زړېروي وريادوئ، ډير سخت نارامه کيږي، ايا ليدلې مو نه ده، چې کله يو کس له وژونکې ناروغې څخه راخلاص شوي وي، کله چې هغه د خپلې ناروغۍ ورځې رايادوي، څومره غمجن کيږي او رنګ يې نور هم خرابيږي؟ او هغه کس مو ليدلې دی، چې د شپې ويرونکی خوب ويني، کله چې بيرته راويښ شي او هغه هبيتناک تصوير يې ذهن ته راشي، چې هيڅ حقيقت نه لري، هسې يو خيال وي، نو څومره به خوشاله شي، چې الحمدلله چې ربښتيا نه وو.
طبيعي خبره ده، که کوم زنداني ازاد شي، هيڅکله د زندان د شپو ورځو په يادولو نه خوشاليږي او افتخار پرې نه کوي او هغه ناروغ چې له وژونکی ناروغۍ څخه

راخلاص شوي وي، له ناروغۍ سرټکوي او له هغو دردونو څخه شکايت کوي، چې مخکې پرې تير شوي وي او هغه په خوب کې ويريدونکی کس هيڅ نه خوښوي، چې کاشکې دا خوب دی ريښتيا وای، نو څومره د حيرانتيا او تعجب خبره ده، چې يو کس د جهالت له تورو تيارو څخه چې د دنيا او اخرت بدبختي ورپورې تړلې وه، برې موندلای وي او روغ راوتی وي، ايا بيا هم دا غوښتنه کوي، چې بيرته هماغه تورو تيارو دور ته ورو‌ګرځي؟

ايا همداسې نه ده، چې کله څوک هغه ويروونکی حالت په ياد کړي او په زړه کې يې نفرت پيدا شي!؟ او د الله تعالی شکر وباسي، چې الحمدلله له دې دردونکی حالت څخه ورته خلاصون وباښه او د رڼا او پوهې په لور يې راوويسته.

رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايي: (ثَلاَثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلاَوَةَ الإِيمَانِ: أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ المَرْءَ لاَ يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَأَنْ يَكْرَهَ أَنْ يَعُودَ فِي الكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقْذَفَ فِي النَّارِ) رواه البخاري

درې داسې خويونه دي، چې په هر چا کې وي، هغه د ايمان خوند څلکلې شي، يو دا چې الله تعالی او د هغه رسول ده ته له هر چانه ډير خوښ وي، بل دا چې هر چا سره چې ملګرتوب کوي، يواځې د الله تعالی د رضا لپاره ورسره وکړي او بل دا چې کفر ته ورګرځيدل، دومره بد وګڼي، لکه څوک چې اور ته غورځيدل بده ګڼي.

الله تعالی په قران کريم کې د جاهليت د مشرانو او سرلارو ډيره بدي بيان کړی فرمايي: (وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنْصَرُونَ (41) وَأَتْبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ) القصص ٤١-٤٢

هغوي مو مشران وګرځول، چې د اور په لوري دعوت کول، د هغوي به د قيامت په ورځ هيڅ مرسته نه کيږي او پر هغوي مو په دنيا او اخرت کې لعنت کړی دی هغوي له ډيرو بدو خلکو څخه دي.

بل ځای کې فرمايي: (وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ (97) يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ– وَأُتْبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ)هود ٩٨

او د فرعون کار سم نه و، فرعون به د قيامت په ورځ د خپل قوم مشر وي او اور ته به داخل کړي شي، ډير بد ځای دی چې دوي ننوتل (دوزخ ته) او په دنيا او اخرت کې به ورپسې لعنت وشي، ډيره بده ورکړه ده، چې دوي ته ورکړل شو (لعنت).

په اسلامي هيوادونو کې د جاهليت د زمانې تاثرات

په ډير تاسف سره بايد ووايو، چې نن ورځ اکثره اسلامي هيوادونه او مسلمان ملتونه د غرب د فکري استعمار تر تاثير لاندې راغلي دی او له اسلام څخه وړاندې د جاهليت زمانه لمانځي او هغه پخوانې ناروا رواجونه او عادات بيرته

راژوندي کوي او دا کوښښ کوي، چې د جاهلیت له مشرانو او پاچاهانو څخه د تاریخي شخصیتونو او مفکرینو په نامه یادونه وکړي، ددوي په اند د جاهلیت زمانه یوه طلایي دوره وه چې اسلام دغه هیوادونه او ملتونه ترې محرومه کړي دي.
درنو لوستونکو لږ فکر وکړئ! او د انصاف نه کار واخلئ، چې ایا دا ډول انګیرنه او فکر د طبیعت خلاف نه دی؟ ایا دا ډول غلط استدلال له اسلام څخه د ناخبرتیا او ناپوهی دلیل نه دی؟ ایا دا د پیغمبر علیه السلام په سپیڅلي حریم کې بې احترامي نه ده؟
رښتیا چې هم دا ډول فکرونه ددې ښکارندوي کوي، چې د کفر او جهالت بدي او قباحت مکمل له زړونو وتلی نه دی، کفر ورته هیڅ کفر نه ښکاري او جهل ورته جهل نه ښکاري.
حقیقت دا دې چې داسې بې بنسټه او بې بنیاده خبرې له خولې څخه راووځي، چې له یوه دینداره مسلمان نه یې هیڅکله تمه نه کیږي، د انسان زړه لړزوي او په ویره کې یې اچوي، داسې نه چې ددغه زهرجنو افکارو له امله د اسلام او ایمان له سپیڅلي نعمت څخه بې برخې نشم او د قادر رب د قهر او غضب وړ ونه ګرځم، دنیا او اخرت به مې برباد شي.
الله تعالی په قران کې فرمایي: (لَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ)سورت هود ۱۱۳.
د هغه کسانو په لور میلان مه کوئ، چې ظلم یې کړی، چې تاسې ته به هم اور در ورسي او له الله تعالی پرته تاسې لپاره دوست نشته بیا به له تاسې سره مرسته ونه شي.

په دین او اخلاقو کې بې غوري

له کومو خبرو چې پورته یادونه وشوه، له هغې پرته یوه بله فتنه چې اسلامي نړۍ پرې اخته شوی دی، هغه دا دې چې مسلمانان نن ورځ د مادیاتو او غربي تمدن د لاسته راوړو لپاره دومره کوښښ کوي، چې د دین او اخلاقو له ټولو پولو څخه پر تیرېدلو هم دریغ نه کوي، په بله معنی دوي دنیا د اخرت په بدل کې غوره کړی دی، د دنیا پر ژوند غولیدلي او د شیطان او خواهشاتو په جال کې راګیر دي، د همدې انحراف او بې لارې له امله ماده پرست او هوسا غوښتونکی خلک په ګناهونو، فحشاؤ، فسادونو، شرابونو او زناګانو کې ډیر په تیزۍ اخته شوي دي، د اسلام ټول حدودو یې مات کړي دي او له خپل رب څخه بغاوت یې اعلان کړی دی، دوي له اسلام سره هیڅ اړیکه نه لري او یا دا چې اسماني احکامات هسې پخواني کیسې او خبرې بولي، د خپل ژوند د یو قانون او تګلارې په توګه یې نه مني.
له دې فکر څخه موږ ته دا خبره راڅرګندیږي، چې دوي د اسلام له حقایقو او سپیڅلو احکامو څخه هیڅ خبر نه دي او له اسلام څخه مکمل پردي شوي دي.

په اسلامي نړۍ کې د جاهلیت ځپونکی څپې

د اسلامي نړۍ دی دردونکی حالت ته په کتو ویلې شو، چې د جاهلیت له شور او ځوګ څخه ډکې څپې دومره هبیتناکه دی، چې ټوله اسلامي هیوادونه یې په بې ځارې توګه تر تهدید لاندې راوستي دی، ځکه اسلامي نړۍ له دې وړاندې داسې یوی قضیې سره مخ شوی نه و، مصیبت دا دی چې دې لوی خطر ته ډېر لږ خلک متوجه دي، دوي باید ددې وژونکې او وحشتناک طوفان په مقابل کې خپل ټول استعدادونه، قوتونه او وړتیاوی په کار واچوي او د مبارزې ډګر ته را ووځي.

که تیر تاریخ ته یوه کتنه وکړو، نو راڅرګندیږي چې په اسلامي نړۍ د بې دینۍ او الحاد (سیکولریزم) دغه طوفان د یوناني فلسفې له لارې یرغل کړی دی، په هماغه وخت کې د اسلامي فکر پوهان، له علم او پوهې څخه غني اشخاص، پیاوړي او په دیني احکامو کې پرمختللې علماء ددوي په مقابل کې د مبارزې او مقاومت میدان ته راووتل، کله چې د (باطنیه) او (ملاحده) فتنې د مسلمانانو په منځ کې سر راښکاره کړ، نو د علم او حکمت په زغرو او وسلو سمبال علماء د دلایلو میدان ته راودانګل، د علمي دلایلو او منطقي ځوابونو جګړه پیل شوه او غربي الحادي نظریات یې په نطفه کې خنثی او غاښ ماتوونکی ځوابونه یې ورکړل.

په هر حال اسلامي نړۍ په هغه وخت کې په علمي او عقلي لحاظ دومره قوي وو، چې د ګمراهیو، فتنو او بې دینۍو په مقابل کې مقاومت لپاره پوره چمتو وو او کولې یې شول، چې د پیل ځای یې وروستې ځای وګرځوي او ساه اخیستلو ته یې پرینږدي.

ننې ستونزه

اوسمهال تر ټولو مهمه مسئله داده، چې اسلامي عبادات، اخلاق او شعائر په لوی خطر کې قرار لري او د پردیو کلتور، عادات او رواجونه مخ په ډیریدو دي، اګر که ددی مخنیوی ضرور ده، مګر له دی ټولو زیات مهم لا دادی چې د دین بنسټونه او اساسات (شعائر الله) په خطر کې واقع دی، نن ورځ د ایمان او کفر خبره د بحث وړ دی، د الحاد او د توحید موضوع ښکاره کول پکار دي، بله دا چې ایا اسلامي نړۍ په اسلامي اصولو به همداسې پاتې شي او که اسلام به ترې ختم شي؟ اوسنې اصلی جګړه د اسلام او غربي فلسفې او مادیاتو جګړه، د ایمان او د فولاد، د شریعت او شهوانیت د حزب الرحمن او حزب الشیطان ترمنځ جګړه ده، چې غربي ښکیلاګر او استعمارګر به دغه جګړه په مختلفو بڼو پرمخ بیایي لکه: د غربي فکر کتابونو، مجلو، مقالاتو او ورځپاڼو خپرول، ځوانان د مینې او عشق په نامه په زنا او فحاشي کې اخته کول، په نوی باسواده طبقه کې مادي او غربي تعلیم رواجول، د اسلامي له سپېڅلیو احکامو او ارشاداتو څخه هغوی لری ساتل او هیڅ ارزښت ورته نه ورکول، اسلامي مقدسات او شعائر ورته بې مفهومه ښکاره کول،

د ديني علم او علماؤ سپک ګڼل او داسې نور هلاکوونکی عادات راڅرګندی شوي دي.
زما په نظر دا وروستې جګړه ده، چې د اسلام او لادينيت (سکولريزم) تر منځ پيل شوی، په دې اوږدمهاله جګړه وخت کې ايا برياليتوب او کاميابي به د اسلام وي او که د ماده پرستانو او بې دينانو؟!.
دی پوښتنو ته په راتلونکو پاڼو کې ځواب ورکړل شي.

په اوسنی وخت کې تر ټولو لوی جهاد!!

ای مخلصو مجاهدينو او ای سربښندنکو دعوتګرانو! د نن ورځې تر ټولو لوی او اړين جهاد دادی، چې ددی فتنو او زهرجنو افکارو مخه ونيول شي، اسلام ته تر ټولو لوی خدمت دا دی، چې د نوي ځوان او باسواده نسل وينځل شوي ذهنونه، د اسلام، عقيدی، رسول الله صلی الله عليه وسلم د رسالت او حقانيت او اسلامي نظام په اړه مطئن کړئ، ډادمن ځوابونه ورکړئ او ټول هغه شکونه او شبهات چې ځوان يې تر يرغل لاندې نيولي لمنځه يوسی، په فکري او فرهنګي لحاظ اسلامي تربيت ورکړئ او په اسلام کې يې مکمل داخل کړئ او د ټولو هغو افکارو، تصوراتو او خيالاتو په مقابل کې د جګړې لپاره راپاسئ، چې د خلکو په زړونو او عقلونو کې ځای نيولې او په ذهنونو يې واکمن شوي دي او د هغې پر ځای اسلامي فکر او تصور ورکړی او ايماني احساسات يې راپاروی.
محترمو ورونړو! پوره يوه پېړۍ تيريږي، چې اروپا زموږ ځوانان ښکار کړی او فکرونه يې تخريب کړی، د هغوي په ذهنونو کې يې د ارتداد، الحاد، په غيبو، اخرت او قيامت د نه ايمان لرلو تخم شيندلې او د خپلو سيکولر، سياسي او اقتصادي نظامونو په لوري يې رابللي، مګر دلته يو څه اندازه مونږ هم بې توجهي کړی او له خپلو ځوانانو غافله شوي يو او پر هماغو پخوانيو علمي ذخيرو، اسلوبو او تګلارو مو بسنه کړی او له نويو اختراعاتو، توليداتو او علمي څيړنو د وخت د اړتيا سره سم مو ګامونه نه دي پورته کړي، ددې پر وړاندې مو صحيح او له دين سره سم قواعد نه دي کيښودلي، په دې ټولو کې له موږ څخه غفلت او بې پروايي شوی دی او تر اوسه پر دې نه يو توانيدلي چې د سيکولريزم او نور غربي وارداتي فلسفې پوره تر څېړنې او تنقيد لاندې ونيسو، تر څو منفي او مثبت اړخونه يې د ټولو خلکو پر مخ څرګند شي، چې ساده لوحه او ناپوهه خلک پرې تير ونه ووځي.
بله دا چې زموږ اکثره وختونه په بې ځايه بحثونو او مناقشو کې تيريږي، د همدې مسؤليتونو د نه احساسولو له امله زموږ اسلامي نړۍ د غرب غيږې ته پرېوت، د ايمان او سپيڅلي عقيدی بنسټونه مو په تزلزل کې شو.
نن ورځ د اسلامي هيوادونو واک د هغو نااهلو کسانو په لاسونو کې دی چې د ايمان او اسلامي عقيدی سره يې هيڅ اړيکې نشته، د اسلام او مسلمانانو په اړه پوره بې ارزښته او بې احساسه دي، يواځې له دې امله يوه اړيکه يې له

مسلمانانو سره شته، چې هغوي هم له همدې ملت څخه دي، د همدې ملت په غيرړه کې راولوی شوي دي او د هغوي سياسي او اقتصادی ګټې يې دی ته اړ باسي، چې ځان بايد د خلکو په منځ کې مسلمان ښکاره کړي.
خو کاشکې چې دا مسئله يواځې د باسوادو او محصلينو پورې خاص وای، مګر په ډېر تاسف سره بايد ووايم چې داسې نه وو، بلکې د بې ديني غربي افکار، عادات، رواجونه د ادبياتو، ښوونې او روزنې، کلتور او رسنيو له لارې په ټولو خلکو کې نفوذ کړی دی او ټول مسلمانان يې سخت زيانمن کړي دي، زه دا ويره لرم چې هغه ورځ رانشي، چې د مسلمانانو اړيکې مکمل د اسلام څخه پرې شي.

د ايمان په لوري بيرته راګرځيدل

په اوسنې وخت کې د اسلامي نړۍ ډېر ضرورت دا دی، چې نوی او عصري دعوت پيل شي او ددې نوی دعوت اساسي موخه به دا وي:
راځي چې نوی د ايمان په لور وګرځو
مګر يواځې پر دې شعار بسنه نه کوي، بلکې بايد پريکنده تصميم ونيسو او داسې فکر وکړو، چې په کومه موثره او دقيقه طريقه باسواده، پر حالاتو واکمن او نوی نسل د اسلام غيږې ته راوګرځوو، د غرب د نوي فکري يرغلونو له غلامې او محکوميت څخه يې راخلاص کړو او هغوي د اسلامي ژوند له سپيڅليو اهدافو سره اشنا کړو، د اسلام دښمنان په خپلو نويو او پرمختللو وسايلو سره په نړيواله سطحه پلانونه او پروګرامونه برابروي، تر څو خلکو ته اسلام کم رنګه او وروسته پاتې دين معرفي کړي او مسلمانان ترې زړه بدې کړي، بايد خپل ځوانان او باسواده ډله له دې ټولو پروګرامونو څخه خبر کړو او د اسلام برم شان او شوکت وروپيژنو.

مخلصو، مصلحو او فعالو دعوتګرانو ته اړتيا

پورتنيو موخو ته د رسيدو لپاره، نن ورځ اسلامي نړۍ مخلصو دعوتګرانو ته ډيره زياته اړتيا لري، داسې علماء چې خپل شخصي اغراض پکې ونه پالي، خپل ټول ژوند او استعدادونه دې دعوت لپاره وقف کړي، داسې علماء چې شهرت، چوکې او مشري ونه غواړي، زړونه يې له حسد، کينې او دښمنې څخه پاکه او د پراخې سينې خاوندان وي، يواځينې موخه يې ټول امت ته خپل دعوت رسول وي، له نورو څخه تمه ونه لري، بلکې په دې لاره کې خپل ځان وخت او مال ولګوي، له هيڅ يوی ډلې ټپلې سره د چوکې د لاسته راوړلو لپاره کوښښ ونه کړي، خپلو فعاليتونو او کوښښونو سره خلکو ته دا ثابته کړي، چې ددوي اهداف له نورو معاصرو سياسي حرکتونو او قدرت طلبو څخه ډېر اوچت او سپيڅلي دي، ددوي شعار بايد اخلاص وي او له هر ډول ځانځاني، تعصب او کرکې څخه لرې وي.

علمي او فرهنګي مرکزونو ته اړتیا

له پوهنتونو وړاندیزونو څخه پرته لازمه ده، چې دې موخو ته د رسیدو لپاره نوي علمي، تربیتي او فرهنګي مرکزونه فعال شي، تر څو په ډېر ښه ترتیب سره نوي نسل ته اسلامي مطالب او مسایل وړاندې شي، د غرب له تراشل شوي نظریاتو او اهدافو څخه يې خبر کړي، چې ځینې يې د مطالعې له لارې او ډیرې يې له چاپیریال څخه د متاثره کیدو له امله پرې مبین شوي دي او د اسلام حقیقي معنی او مفهوم د هغوي زړونو ته ورکوز کړي، ټول هغه زهري او وژونکي مواد ترې ختم او د اسلام ډیوه پکې بله کړي.

هو! مونږ د نړۍ په ټولو برخو کې همداسې علماؤ او داعیانو ته اړتیا لرو، چې په دې حساس پړاو کې فعاله ونډه ولري، په دې اړه زه په ښکاره دا وایم، چې د ژوند په یوه شیبه کې هم له هغې ډلې څخه نه وم، چې د دین او سیاست په جداوالي قایل دي او نه له هغو کسانو یم، چې په هره زمانه کې د اسلام داسې تفسیر کوي، چې د هغې زمانې له هرې کفري او غیر اسلامي نظامونو سره برابري او موافقت ولري او چې د هرې ټولنې د تقاضاو او غوښتنو سره سم جوړ جاړې ولري او نه د هغو کسانو له ډلې څخه یم، چې سیاست يې دومره بدې شي، چې د (الشجرة الملعونة فی القران) اطلاق پرې کوي.

بلکې حقیقت دا دی، چې زه د هغو کسانو په لومړي کتار کې ځای لرم، چې موخه يې د مسلمانانو تر منځ د یو سالم سیاسي بصیرت او یو پیاوړی رهبریت رامنځته کول دي، تر څو په راتلونکی کې د امت واک او تربیت په غاړه واخلي، د هغو کسانو په عقیده یم، چې هغوي وایي، تر څو واک او قدرت له دین سره نه وي او د نظام اساس او بنسټ په اسلام سره ولاړ نه وي، هیڅکله یوه اسلامي ټولنه او دین ته وفاداره اشخاص نشو روزلې، ان شاالله د ژوند تر وروستي سلګې پورې به ددې فکر او نظریې د بریالیتوب لپاره کوښښ وکړم او خلک به په خپل ټول قوت سره دې لورې ته رابلم.

البته د پام وړ خبره دا ده، چې له کومې نقطې څخه باید پیل وکړو؟ او د کار طریقه به مو څه ډول وي؟ دیني حکمتونه او پر دین صحیح پوهیدل، وړاندې وروسته کول يې څه عواقب رامنځته کوي؟ او اوسني حالات له موږ څخه څه غوښتنې لري؟؟

تیرې تجربې او لاسته راوړنې

تر اوسه پورې زموږ ټول کوښښونه د سازمانونو او حرکتونو پر جوړولو ددې لپاره مصرف شو، چې ټول خلک مسلمانان، ځوان نسل او مسؤلین اسلامي احکامو ته ژمن او معتقد دي او د مظلومو مسلمانانو په حال به دردمند کیږي او اقلا پر فرائضو خو به عمل کوي، مګر په حقیقت کې موضوع په مکمله توګه بل ډول ده، زما اټکل ناسم وو، که د خلکو حالاتو ته ځیر شو، نو ایمانونه يې ډیر

کمزوري او اخلاقي فساد پکې سخت زور اخيستی، په ډېر افسوس سره بايد ووايم، چې دوي پخپله هم دې نيمګړتياو ته متوجه نه دي.
په همدې ترتيب زموږ تعليم يافته ځوانان د غربي ايډياليزم (فکري جګړې) او اسلام ضدو افکارو تر تاثير لاندې راغلل او پر وړاندې يې تسليم شول، په مقابل کې يې خپل اسلامي شخصيت له لاسه ورکړل او د اسلام د سپېڅلو قوانينو او ارشاداتو په وړاندې پاڅون وکړ او په دې لټه کې شول، چې څنګه همدا وارد شوي زهرجن افکار خپلو سيمو او ټولنو ته کاپي کړي.
اګر که په دوي کې ځينې نرمزاجه او په تدريجي ډول کار کوي او ځينې يې سخت دريځ او د زور زياتې له لارې غواړي پرمختګ وکړي، مګر د ټولو موخه يوه ده.

د باسواده نسل په وړاندې د ديني علماؤ دريځ

ديني علماء په عمومي توګه په دوه ډول دی.
يوه هغه ډله ده، چې په تعليم يافته ځوانانو ډېر تيزي او سخت دريځي کوي، له عواملو پرته يې د کفر ټاپه پر تندي ورته لګوي او له هغوي څخه سخت نفرت او بيزاري ښکاره کوي، پرته له دې چې تحقيق او څېړنې وکړي، پټ رازونه او منفي اړخونه يې برملا کړي او هغه لږ ايمان چې د هغوي په زړونو کې ځای نيولی، نور هم پياوړي کړي، د ديني او اسلامي تربيت لاندې يې وروزي، پرته له دې چې په دنيوي ماديانو پورې وتړل شي، حقيقي اسلام په لور راوبلل شي، د حکيمانه نصيحتونو په واسطه ناهيلي زړونه يې بيرته راوګرځوي، هيلې او اوميدونه پکې رازرغونه کړي، مشکوک او مخدوش ذهنونه يې د اسلام په رڼو اوبو وويځي.
دغه ډله په دې عقيده نه ده، چې ځوانان بايد له علماؤ، پوهانو، د فکر او عقل له خاوندانو سره کينول شي، د هغوي په لوري رادعوت شي، تر څو د هغوي له فکر، تګلاری او مسير څخه رنګ واخلي او خپل اسلام د غربي نصاب پر ځای د اسلامي نصاب له لارې زده کړي.
او د دويمې ډلې موقف له اولې ډلې څخه پوره بدل دی، دوي د تعليم يافته خلکو سره اړيکې نيسي، د هغوي په خوښيو او خپګان کې ځانونه شريک بولي، هر ډول مرستې له هغوي سره روا ګڼي، مګر ديني امورو کې مکمل بې توجه او بې باکه دي.
نوموړی ډله له فعالو ديني وګړو، مؤثرو داعيانو او له اسلامي غيرت څخه محروم شوي دي، سره له دې چې له ځوان نسل سره هر ډول مرستې کوي، مګر په اصلاحي برخه کې هيڅ د پاوړ کار نه دی کړی.
په ډېرې انديښنې سره بايد ووايو، چې نن ورځ په اسلامي نړۍ کې هغه خلک ډېر کم پيدا کيږي، چې زړونه يې په دې ځوان او په مختلفو غربي ميکروبونو ناروغ مسلمان باندی وسوزي او د يو هوښيار طبيب په توګه يې درملنه وکړي، په ډېر پوهې او حکمت سره هغوي د دين په لوري راوبلي، داسې احساس په ډېرو لږو خلکو کې شته.

هو! د همدې مخلصو او رب پالونکو داعيانو د نه شتون له امله ده، چې زموږ غرب ځپلي او د غربيزم په وايروس ککړ خلک ورځ تر بلې له اسلام څخه لرې کيږي او له دين څخه د ناشنايي په مرض اخته کيږي، تر ټولو لوی مصيبت دادی، چې زموږ هغه ديندار ډله ددې پر ځای چې زموږ ناروغه ځوانان ځان ته رادعوت کړي، برعکس نور يې هم له ځانه لرې کوي او له ځانه يې شړي، سپکې سپورې ورته وايي، نو ځکه دوي ترې متنفره کيږي او خپلې اړيکې ورسره پرې کوي، چې له امله يې دين سره هم علاقه کميږي.
پاتې شول هغه افراد چې د واک او قدرت په نشو مست په چوکيو ناست دي، هغوي هم ددې غربي شويو ځوانانو د دردونو درملنه نه کوي، په حقيقت کې ددوې دواړو ډلو دا ډول تعامل له عصري او غربي تعليم ځپلو سره له حقپالونکو علماؤ او داعيانو سره دښمني نوره هم زياتوي، ځکه د انسان طبيعت داسې دی، چې کله هغه دنيا پرسته وي، نو که څوک ورسره په دنيوي مسايلو کې رقابت کوي، نو هغه يې دښمن دی، که د چوکۍ لاسته راوړل يې مقصد وي، نو خپل مخالف لورې هيڅ کله زغملې نشي او که د خواهشاتو او لذتونو غلام وي، نو هيڅوک له ځانه سره نشي يو ځای کولای.

مقصدي او مهمه ډله

اسلامي نړۍ نن ورځ هغې ډلې ته ډير زيات ضرورت لري، چې له هر ډول طمع او توقع څخه پاکه او خپل ټول استعدادونه او فکرونه د دعوت او اسلامي مبارزی په لاره کې لګوي، د دنيا ټولول، چوکۍ او واک ځان او ملګرو لپاره نه غواړي، کوښښ وکړئ، چې خپرونو، پروګرامونو، بحثونو، ګټورو کتابونو، مجلو او مقالو په خپرولو سره د ځوانانو شکوک او شبهات لمنځه يوسئ، چې د غربي کلتور او فرهنګ، يا زمونږه د غفلت او بې پروايي، له نبوي اخلاقو، تقوی او ديني ماحول څخه د لرې والي له امله په دوي کې پيدا شوي دي او دوي يې تر يرغل لاندې نيولي، ټول لمنځه يوسي.

د تاريخ په رڼا کې د حقپالونکی ډلې اهميت

تير تاريخ موږ ته دا ثابته کړی، چې همدا ډله د اسلام لپاره پوره خدمت کړی، چې له هغې نه يو هم د بني اميه د کورنۍ اصلاح شوي مثال عمربن عبدالعزيز وړاندې کولای شو، چې هغه خپله وعده او مسؤليت د اسلام په اړه پر ځای کړه او همدارنګه د مغول پادشاه په وخت کې (جلال الدين اکبر) د اکبر شاه په نوم تکرار شو.
هغه وخت چې هندوستان څلور پېړۍ د اسلام په سپيڅلي غيږه کې تيره کړی وه، اکبر شاه غوښته چې بيرته يې د جاهليت په لوری راوګرځوي، مګر د (شيخ احمد سرهندي) په شان شخصيت چې مشهور په (امام رباني مجدد الف ثاني) سره وو،

په مقابل کې یې پاڅون وکړ، په ډېر حکمت، پوهې او تدبیر سره د حکومت دی اقدام ته بدلون ورکړ او په تدریج سره مسیر یې د اسلام په لوري راوګرځاوه.
د همدې شخصیت او د شاګرانو د پرلپسې زیارونو او کړاونو پایله وه، چې وروسته یو تقوادار، مجاهد او نیک پادشاه (اورنګ زیب عالمګیر) یې قدرت ته ورساوه، چې دده کارنامې هم اسلامي تاریخ ته یو نوی ښایست وربښلی دی.

هغه دنده چې په عملي کولو کې یې باید ځنډ ونشي

مخکنیو وړاندیزونو ته په پام سره زموږ د ټولو دنده ډېره زیاته خطرناکه ده او باید د هغې په ترسره کولو کې هیڅ ځنډ او غفلت ونشي، ځکه د اسلامي نړۍ کره اولادونه او ډېرې حساسې برخې د ارتداد او بې دینې په ډوبوونکی سیلاب کې راګیر شوي دي او اخلاقي او معنوي ارزښتونه، مقدسات او نوامیس یې تر سختو ګوزارونو او یرغلونو لاندې نیولې دی.
داسې نه چې زموږ د بې پروايې او ناپامې له امله خپله اسلامي نړۍ چې زموږ ثروت او دارايي ده له لاسه ورکړو، چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم د تعلیماتو او ارشاداتو او د سربښندونکو مجاهدینو په قربانیو او کوښښونو لاسته راغلی ضایع کړو.
په پای کې تاکیدا وصیت کوم، چې په دین باندې دردمند خلک دی همدې موضوع ته خاصه پاملرنه وکړي، څومره چې امکان لري په پوهې، تدبیر، کلک عزم او پاک نیت سره د عمل ډګر ته راودانګي او اسلامي نړۍ له دې افته خلاص کړي.
د لومړي برخې پای

دوهمه برخه:

د مسلمانو ځوانانو لپاره نصیحتونه او لارښوونې
د علامه سید ابو الحسن الندوي رحمه الله

الحمد لله رب العالمین والصلاة والسلام على سید الانبیاء والمرسلین و خاتم النبین محمد وعلى آله وصحبه اجمعین.
امابعد:
محترمه لوستونکیه! دغه رساله د الشیخ ندوي رحمه الله له کتابونو، مقالو، ویناو او مباحثو څخه راټول شوی دی، په دې رساله کې ګټورې لارښوونې او نصیحتونه نوي نسل مسلمانو ځوانانو لپاره راغونډ شوي دي، تر څو په خپلو اعمالو، ژوند او کړوړو کې اخلاص پیدا کړی او له دې لارې د خپل ژوند مسیر وټاکي او د غرب د شومو اهدافو ښکار نشي، ځان او ټولنې ته څنګه خلاصون ترې ورکولای شي، همدارنګه د یو ځوان مسؤلیتونه او هداف په ګوته کوي.

د قران کريم لوستونکی ته!
د کتاب ليکوال د انسان شخصيت جووړنې په اړه پوره تجربه لري، چې اکثره له قراني نصوصو څخه ترې استفاده کوي،
د يو ځوان لپاره لازمه ده، چې د خپلې وسعې پورې ځان په قران کريم کې مشغوله کړي او هره ورځ تر خپلې وسې تلاوت دی کوي، مګر څومره چې زياته وي هومره ښه دی، له قران کريم څخه دې خوند اخلې، په ايتونو کې دې سوچ او تدبر کوي، مګر له قران کريم څخه د ګټې اخيستو او ژورې پوهيدلو لپاره لومړی بايد عربې ژبه زده کړي، چې مستقيما د تلاوت کولو سره په معنی او مفهوم د قران پوه شي، که چېرې عربې ژبه يې زده نه وي او په معناګانو يې نه پوهيږي، نو د قرانکريم لنډو ترجمو او تفاسيرو ته دی مراجعه وکړي او له دې لارې ځان په قراني احکامو پوره پوه کړي، ځکه په قران کې د تدبر او فهم ترلاسه کولو لپاره اسانه لاره همدا ده، مګر د تفسيرونو مطالعه لږ ډير وخت ته اړتيا لري، چې له دې سره به د پوهې ډيرې دروازې پرې خلاصې شي، د الله تعالی حمد، ثناء او شکر دی پر ځای کړي، چې د قران عظيم الشان د تلاوت توفيق يې ورکړ.
په لويو تفاسيرو کې ځينې اوږه بحثونه او تفصيلي ځايونه هم شته، خو په هغه کې ځان مه مصروفوه،

وصلی الله علي محمد واله وسلم اجمعين
اللهم الحقنا لما تحب و ترضی.